

నడి చెడువాడు

- కవనశర్మ

మనవి

ఈ కథ ఏ ఒక్కరిని ఏ ఒక్క సంస్థని ఉద్దేశించి వ్రాసినది కాదు. ఎన్నో సంస్థలను, వ్యక్తులను పరిశీలించి సాటర్స్ రికగ్నెజ్ చేసి వ్రాశాననుకొంటున్నాను. అందుచేత ఎవరైనా ఇది మా కథనని స్వంతం చేసుకోబోతే అది కేవలం వారికి ఇతర్లను తక్కువ అంచనా వేసి అహంకార స్వభావం వుండటం వల్లనేనని, నేను నమ్ముతాను. ప్రజల అందరి సాత్తునూ తమ సాత్తుగా భావించి స్వంతం చేసుకోబోవటం ఐ.పి.సి. పదో, ఏదో సెక్షన్ కింద దండ నార్దామని కూడా నమ్ముతున్నాను.

ఇది కేవలం కల్పిత కథ. ఇది చరిత్ర కాదు. ఇది ఏ డైరెక్టర్ యొక్క సంస్థలో అతని పరిపాలనను కాని, ఇతర సంస్థలలో అతని జోక్యాన్ని కాని యధాతథంగా చిత్రిస్తుందన్న సమ్మకం రచయితకే లేదు. ఎందుకంటే వారు చిద్రిలాసులు. వారి లీలలు వారు "తెలియజేసినంత వరకే మనకి తెలుస్తాయి.

కాని డైరెక్టర్లంతా ఆవిరి, నీరు, మంచు లాగా తేడాగా కనిపిస్తారేమోకాని, అందరి అభిరుచుల జాడా నొక్కలాగుండు. అందరి ధాతువు ఒక్కటే! ఇది గోపన్న ఉరఫ్ గోపాలాపు సుదీర్ఘ పరిశోధనా ఫలితం.

- రచయిత

నడిపించెడు వాడు తెలివైనవాడు

నడి చెడువాడు తెలుగైనవాడు - ఒక ఆరోక్తి

లాబ్ నుంచి ఇంటికి వచ్చిన డాక్టర్ గోపాలాష్ కోటు విప్పబోతూ ఆలోచనలో పడి ఆగిపోయాడు. ఆలోచన తెగక విసుగెత్తి కోటు విప్పాడు. ఈసారి మణి ఆగలేదు. సిని పతివతల లాగా భర్త కాళ్ల దగ్గర చతికిలపడి జోడు తాళ్లు విప్పింది. జోళ్లు కాళ్ల నుంచి తొలగించి పమిటతో తుడవబోతుండగా గోపాలాష్ కి రోజూ జరగ నిదేదో జరుగుతున్నట్టు అర్థమైపోయి, "ఇదేమిటి వాళ? సూర్యుడింకా తూర్పునే వున్నాడా? ఇంట్లో రంగనాయకమ్మ పుస్తకాలు కేజీల లెక్కన అమ్మేసానా? పతివతల కథలు కేజీల లెక్కన కొనేశావా?" అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

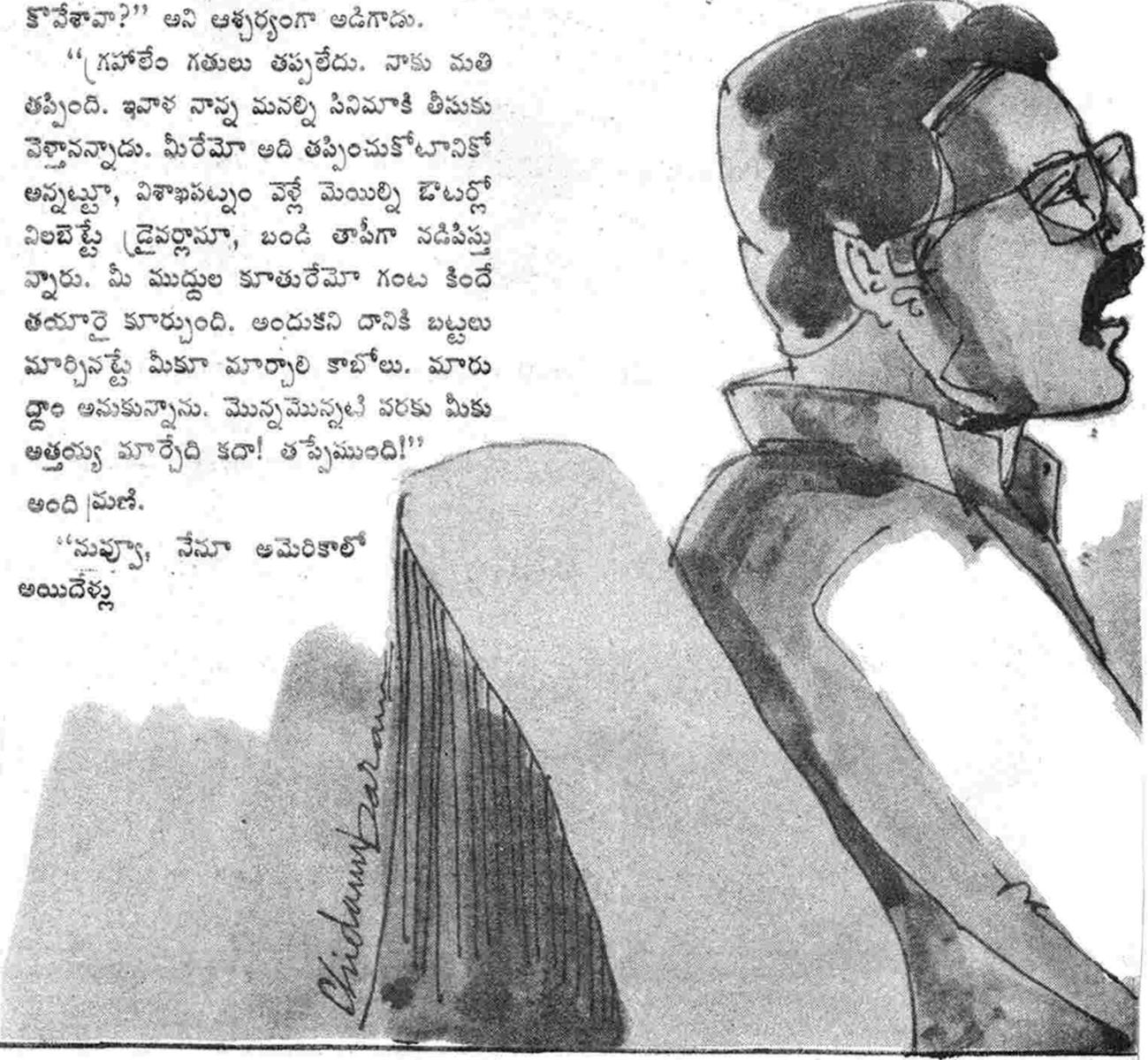
"గ్రహాలేం గతులు తప్పలేదు. నాకు మతి తప్పింది. ఇవాళ నాన్న మనల్ని సినిమాకి తీసుకు వెళ్తానన్నాడు. మీరేమో అది తప్పించుకోవాలనికో అన్నట్టు, విశాఖపట్నం వెళ్లే మెయిల్ని డౌటర్లో విలబెట్టే డ్రైవర్లనూ, బండి లాపీగా నడిపిస్తున్నారు. మీ ముద్దుల కూతురేమో గంట కిందే తయారై కూర్చుంది. అందుకని దానికి బట్టలు మార్చినట్టే మీకూ మార్చాలి కాబోలు. మారుద్దాం అనుకున్నాను. మొన్నమొన్నటి వరకు మీకు అత్తయ్య మార్చేది కదా! తప్పేముంది!"

అంది మణి.

"నువ్వు, నేనూ ఆమెరికాలో అయిదేళ్లు

న్నాం. అక్కడ గిన్నెలు కూడా నాచేత తోమించిన నువ్వు, మా అమ్మ నాకు చేసిన ఏ ముద్దు ముచ్చట ఇంక గుర్తుండేలా చేశావ్ కనుక. ఇవాళ ఏదో ఆలోస్తూ ఆలస్యం చేశాను" అన్నాడు గోపాలాష్.

"గవర్నమెంట్ వారి ఆరెండ్ డి లాబ్స్ లో పనిచేసే సైంటిస్టులు ఫాక్టరీ వర్కర్స్ లాగా పొద్దున్న తొమ్మిదికి సాయంత్రం అయిదింటికి మధ్య కాఫీ బ్రేకులు, లంచి బ్రేకులు, కబుర్ల బ్రేకులు మినహా ఇంచీ కదా పనిచేసేది. అప్పుడు కూడా ఆలోచించకుండా మెకానిక్ గా కదా పని

చేస్తారు! ఇవాళ ఆలోచనకంత అవసరమేమొచ్చిందదు?" అని సాగదీసింది మణి.

మణికి భర్త అంటే బోలెడు గౌరవం. మేనత్త కొడుకే మొగుడు అనుకొంటుంది కాని ... కూ ఓ మొగుడేనా! అనుకోదు. గోపాలాష్ సీరియస్ గా పనిచేసే సైంటిస్టు అని కూడా తెలుసు. కాని ఆ పిల్ల మనసుకారోజు కష్టం తోచింది. ఆ ఊళ్లో తెలుగు సినిమా ఎప్పుడో కాని రాదు. అందులో ఆ రోజు మెగాస్టార్ సినిమా అడ్డోంది. తండ్రి చేత ఎడ్యూన్స్ బుకింగ్ చేయించింది. అల్లాంటి రోజున కూడా భర్త ఆలోచనలో ఇంటికి వస్తే? మల్లెపూలు పెట్టుకొంది. తెల్లవీర కట్టుకొంది. భర్త గమనించకపోతే అవి ఎవరి కోసం? ఎవరి కోసం?

"ఇవాళ డాక్టర్ వెంగన్నారావు గారు మా లాబ్ కి వచ్చారు. ఆయన్ని తీసుకొని, మా బాస్ డాక్టర్ గాలం నా దగ్గరకి వచ్చారు" అన్నాడు గోపాలాష్ తన ఆలోచనలకి ఉపోద్ఘాతంగా. "వచ్చి?" అని మణి అడిగింది కూచిపూడి నాట్యంలో సత్యభామ చెలికత్తలాగా.

"వచ్చి సైన్సుకి అపచారం జరిగిపోతోందని

మా లాబ్ వున్న వీధికి చివరనున్న లాబ్ లో ఫోరాలు జరిగిపోతున్నాయని అవి ఆపడానికి నా సంతకం కావాలని అడిగారు" అన్నాడు గోపాలాష్.

"మీరిండియాకి ప్రెసిడెంటుప్పడయ్యారు? మీ సంతకాని కంత విలువెల్లా వచ్చింది?" అని అడిగింది కినుక విడువక మణి.

మణికి కోపం వచ్చినప్పుడు ఆమె బుగ్గలు ఎర్రగా ధగధగలాడాయి.

"జోకు లెయ్యకు! మా లాబ్ లో సైంటిస్టు లందరు ఆ లాబ్ లో జరుగుతున్న అన్వాయాన్ని నిరసిస్తూ ఆ లాబ్ గవర్నింగ్ కౌన్సిల్ కి రాసిన ఉత్తరం మీద సంతకాలు పెట్టాలని వెంగన్నారావు గారు అన్నారు."

"మీ లాబ్ లో జరిగే అన్వాయాలకి ఆ లాబ్ వాళ్లు సంతకాలు పెట్టారా?" అని అడిగింది మణి. ఈసారి ఆమె మాటల్లో కోపం లేదు. కొద్ది కుతూహలం వుంది.

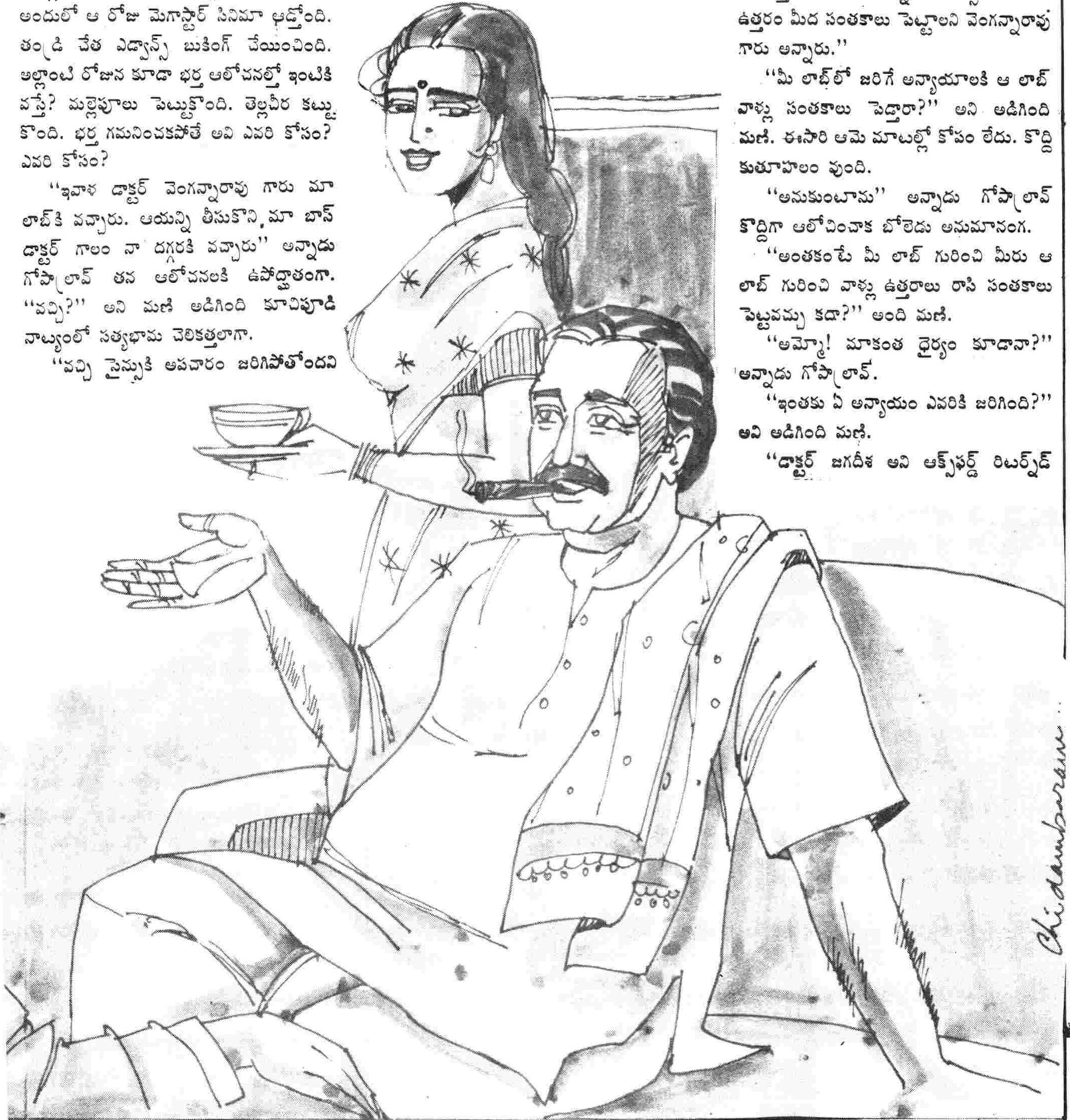
"అనుకుంటాను" అన్నాడు గోపాలాష్ కొద్దిగా ఆలోచించాక బోలెడు అనుమానంగా.

"అంతకంటే మీ లాబ్ గురించి మీరు ఆ లాబ్ గురించి వాళ్లు ఉత్తరాలు రాసి సంతకాలు పెట్టవచ్చు కదా?" అంది మణి.

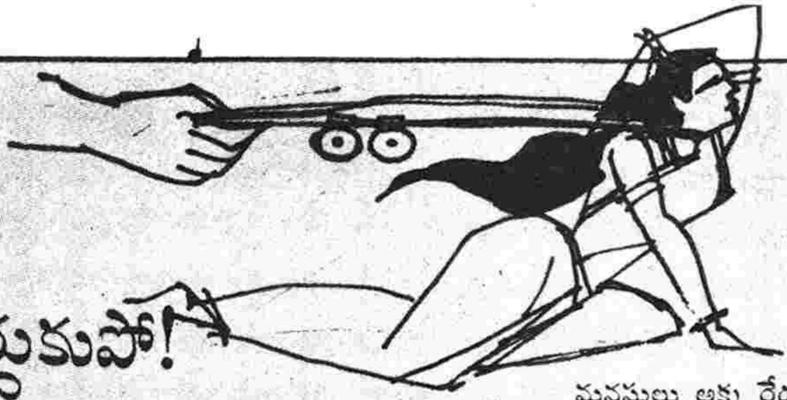
"అమ్మో! మాకంత ధైర్యం కూడానా?" అన్నాడు గోపాలాష్.

"ఇంతకు ఏ అన్వాయం ఎవరికి జరిగింది?" అని అడిగింది మణి.

"డాక్టర్ జగదీశ అని ఆక్స్ ఫర్డ్ రిటర్న్డ్

Chidambaram

సర్దుకుపో!

జీతాన్ని
జీవితాన్ని
తాగుడికి అంకితం చేసి
భార్యాబిడ్డల్ని
ప్రాణమున్న శవాల్ని చేసి
రోడ్లవే తన కేరాఫ్ అడన్ గా
మార్చుకొన్నాడమ్మా మీ అల్లుడుగారు
అక్కడ వుండలేనమ్మా నేను ఇంకొక్క క్షణం గూడ
ఇక్కడకు వచ్చేస్తానంటే
సర్దుకుపోవాలమ్మా! సర్దుకుపోవాలి!
ఇదీ ఆమ్మ సమాధానం
ధర్మార్థ కామమోక్షాల్లో
నాతివరామి అని ప్రమాణం చేసినవాడే
పెళ్లైన కొన్నేళ్ళకు
నా అందం పోతబడిపోయిందని
కొత్త ఆందంతో బంధం
పెంచుకుంటున్నప్పుడు
నా మనసులోని సున్నితమైన
నరాల అరణ్యంలో
రగిలిన కార్చిచ్చును సహించలేక
మా అమ్మతో
నా బాధను పంచుకొంటే
పురాణ పురుషులకు లేరా
శత సహ సాధిక పత్నులు
చరిత్రలో రాజులు మాత్రం కారా రసికులు
బహు భార్యావతులు
సర్దుకుపోవాలమ్మా! సర్దుకుపోవాలి!
పెళ్ళయిన దగ్గర్నుంచి
నా ఆలోచనలకు అష్టదిగ్బంధనాలు
అభిరుచులకు స్వస్తి వాక్యాలు
నా శరీరంపై నాకే హక్కు లేదు
ఇక మనసంటావా ఆ రోజే మరణించిందనుకో
అత్తింటివారి డబ్బుతోనే
తనింట్లో నిలాస వస్తువులు అమర్చుకోవాలనుకొంటాడు
వాటికోసం డబ్బు తెమ్మని సాధిస్తుంటాడు
లేచిందగ్గర నుంచీ పడుకొనే వరకు
అమృక్షణం ధననామస్మరణే కదా!
అనుభూతులు అక్కర్లేదు
అనుభవాలు కావాలి

మనసులు అక్కర్లేదు
మనీ కావాలి
ప్రాణం లేని కరెన్సీనే కులదైవంలా పూజిస్తూ
మనసున్న మనుషుల్ని
మట్టిబొమ్మలకన్నా హీనంగా చూసే
ఆ కొంపలో వుండలేనమ్మా నేను
ఇక్కడికి వచ్చేస్తానే నేను
ఆడదానికి పెళ్లైనాక
చావైనా బ్రతుకైనా
అత్తగారింట్లోనే
పుట్టింట్లో అడుగుబెడితే
విలువుండదు సంఘంలో
సర్దుకుపోవాలమ్మా! సర్దుకుపోవాలి!

** ** *

పుట్టిందగ్గర నుంచి ఈ మాటలు వినివివి
చెవులు చిల్లులు పడినాయి
మనసు మొద్దుబారిపోయింది
నేనూ మనిషివేగా
తరతరాలుగా
యుగయుగాలుగా
నేను మాత్రమే ఎందుకు సర్దుకుపోవాలి
ప్రపంచమంతటికీ
స్వాతంత్ర్యం వచ్చినా
నేనింకా బానిసత్వం అంధకారంలో
మగ్గిపోవలసిందేనా?
నీటిలోనే జీవిస్తుంది చేప
కాసేపు నేలపైన వుండమంటే
నశిస్తుంది మరుక్షణమే
నింగిలో విహరించే వక్షిని
“కాసేపు సర్దుకో నేలపైనే ఎగురు”
అంటే ఎంత అసహజం!
అంతకన్నా హీనమైనదా శ్రీ జన్మ
“సర్దుకుపో” ఈ నాలుగు అక్షరాలే
శ్రీ జీవితాన్ని బలికోరే శాసాలు!
సర్దుకుపో ఈ నాలుగు అక్షరాలే
శ్రీని అగ్నికాహుతి చేసే సాధనాలు!

— మందరపు హైమవతి

సైంటిస్టున్నాడు. ఆయన ఆక్స్ ఫర్డ్ లో పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం వుండేవాడు. ఆయన అక్కడ వుండగా చేసిన వర్క్ గురించి ఇప్పటికీ గొప్పగా చెప్పకొంటారు.

“ఏం? ఇక్కడికి వచ్చాక, గొప్పగా చెప్పకొనేందుకు ఏమీ చెయ్యలేదా?” అని అశ్చర్యంగా అడిగింది మణి.

“తెలియదు. అందుకనే కాబోలు అతని ఉద్యోగం ఈ మధ్య తీసేసారు. అల్లా తీసేయ్యడం అన్యాయం అని మా డైరెక్టరు రసాయనరావు చూచాయగా వెంగన్నారావుగారితో అన్నారు. ఈయనకి కొంత వెర్రి వుంది కదా! వెంటనే ఆ బాధ్యత భుజాల మీద వేసుకొని సిగ్నేచర్ కాంపైనేకి బయల్దేరాడు పాలిటిక్స్ లో లాగా”

“యథా రాజా తథా ప్రజ” అంది మణి.

“డాక్టర్ గాలం గారు రసాయన రావు గారెలున్నారో చూసి నడుస్తాడు. అందుకని వెంటనే సంతకం పెట్టాడు. నేను జగదీశగారి ఉద్యోగం తీసేయ్యడం న్యాయం కాదని నమ్మితే కాని పెట్టవన్నాను” అన్నాడు గోపాలాచార్య.

“అంతవరకు తప్పు దగ్గర నిలబడి జరుగుతున్న సంభాషణ అంతా విన్న సిద్దయ్య “మంచి పనేశావురా! అల్లుడా! జగదీసుడికి మానవ మాత్రులెల్లా అన్యాయం చేస్తారా! పూజలు మానెయ్యగలగాని. అయినా అసలేటైందో నేను వాకబు చేస్తాలే! నువ్వు గమ్మున రెడికా సినిమా చూస్తాడా” అన్నాడు గోపాలాచార్య. సిద్దయ్యకి మేవల్లుడే అల్లుడు.

మర్నాడాఫీసుకు పోతున్న గోపాలాచార్య, “సాయింత్రానికంతా కూపీ తీస్తాగాని నువ్వు తొందరపడి సొంతకమెట్టుబోకు” అని హెచ్చరించాడు సిద్దయ్య. గోపాలాచార్య ల్యాండ్ లైన్ పోయాడు. అతను వెళ్లముందు ర సిద్దయ్యతో తనకి తెలిసింది చెప్పాడు.

ఆ ఊళ్లో రెండు ప్రఖ్యాతమైన సైన్సు లాబ్స్ వున్నాయి. ఒకటి జవహర్ లాల్ నెహ్రూ పేరు మీద వుంది. రాజీవ్ గాంధీ కాలంలో దానికా పేరు పెట్టడం వల్ల దాన్ని స్థానికులు తాతగారి లాబ్ అని అనసాగారు. తాతగారి లాబ్ కి రసాయన రావు డైరెక్టర్. అందులో ఒక శాఖకి డాక్టర్ గాలం రామరాజు పెద్ద. అతని వద్ద గోపాలాచార్య పనేస్తున్నాడు. గోపాలాచార్యకి చిన్నప్పట్నుంచీ దేశమన్నా సైన్సున్నా ప్రేమ. రాజకీయాలన్నా పబ్లిసిటీ అన్నా విసుగు.

రెండో లాబ్ లో వర్కింగ్ కండిషన్స్ చాలా సివియల్ గా వుంటాయనుకొంటారు. అది ప్రభు

తన నుంచి ధన సహాయం పొందుతుందే కాని వైఫేయ సంస్థ. అందులో అంతా ఒక కుటుంబం లోని వారిలా వుంటారు అని కొందరు, అంతా ఒక కుటుంబంలోని వారేనని మరి కొందరు అంటారు. అల్లా వుండని వారి ఉద్యోగానికి ఉద్యా సన చెప్పారు. ఉద్యోగం చెయ్యడానికి వుండే పరి స్థితులు సివియర్ గా వుండడం వల్ల అది సివియర్ ఇంస్టిట్యూట్ అన్న పేరు పడింది. ఆ పేరు అందర్నోలా పడి సివియర్ ఇంస్టిట్యూట్ అయింది. దానికి రామన్ డైరెక్టర్. అతని ఇంస్టి ట్యూట్ లో వెంగన్నారావు జగదీశులు పనేస్తు న్నారు.

రసాయనరావు, రామన్లు ఇద్దరూ ఘనులే. ఇద్దరు తమ లాబ్స్ ని గవర్న చేసే గవర్నింగ్ కౌన్సిల్స్ ని వాటి పీఠాధిపతుల్ని జేబులో వేసుకొని అప్పుడప్పుడు ఆ జేబుల్లో బర్రాణీలు వేస్తూ వాళ్లని తృప్తిపరుస్తున్నారు.

అయితే రామన్ కి, రసాయనరావుకి విపరీత మైన పోటీ. రామన్ శాస్త్రజ్ఞుల సమాఖ్య అని ఒక ఏకాదేమి పెట్టి అందులో కొందరు ఫెలోస్ ఆఫ్ రాయల్ సొసైటీలను సభ్యులుగా చేర్చి దానికి పేరు ప్రఖ్యాతులార్జించి పెట్టి అటువంటి సంస్థలో సభ్యత్వం కోసం భారతీయ శాస్త్రజ్ఞులు పోటీ పడేలా చేశాడు. అందులో సభ్యత్వం రావ దానికి శక్తి వుండాలిగాని, అది చాలదు. రామన్ పల్ల భక్తి కూడా వుండాలి. ఉన్న వాళ్లని మాత్రమే లోపలికి వదులూడు. వదిలే ముందు శా.స.స అని చక్రాంకితాలు వేస్తాడు. అంటే శాస్త్రజ్ఞుల సమాఖ్య సభ్యుడు అని అర్థం. కాస్త రెన్ను తిరు నాళ్లలో, శాస్త్రజ్ఞులు చొక్కాల్ని వీపు మీదకి జార్చి ఆ చక్రాంకితాల్ని ప్రదర్శిస్తూ వుంటారు.

ఇదంతా రసాయనరావు కంటికింపుగా కాక కంటికింపుగా తయారైంది. అతగాడు దాంతో మూడక్షరాల సంస్థ పెట్టాడు. దాని పేరు సంఘటిత శాస్త్రజ్ఞుల సదస్సు (సశాస) అందులో కొందరు నోబెల్ లారెట్స్ ని బతిమాలి సభ్యు లుగా చేశాడు. దీంట్లో సభ్యులవలానికి శక్తి వుండాలి గాని కొద్దిగా వుంటే చాలదు. బోలెడుం డాలి. భక్తి వుండటం మంచిదే కాని, యుక్తి ప్రధా నం అని ప్రచారం చేశాడు. రసాయనరావు నమ్మ కాల్లో ఒకటి అమితాబ్ ని సూపర్ స్టార్ గా, యండ మూరిని సూపర్ రైటర్ గా ప్రతికలే తయారు చేసాయన్నది. "ప్రచారం నా ఆచారం" అంటూ వుంటాడు. దానికి చాలా ప్రచారం చేయించాడు. ప్రతికల్లో రామన్ పేరు కన్నా తన పేరు ఎక్కువ సార్లు వచ్చేటట్టు చూసుకొని దానివల్ల రామన్ కంటే రసాయనరావు ఎక్కువ ఎవార్డులు సంపా

దించాడు. ఎక్కువ ఎవార్డుల వల్ల ఎక్కువ పేరు, ఎక్కువ పేరు వల్ల ఎక్కువ ప్రచారం ఎక్కువ ప్రచారం వల్ల ఎక్కువ పేరు, ఎక్కువ పేరు వల్ల ఎక్కువ ఎవార్డులు వచ్చాయి. ఆయన వ్రాసి అచ్చేసిన పేపర్లన్నీ చదవడానికి సాధ్యం కాదు. "మీరు సదివేస్తూనే వుంటారు ఆయన అచ్చు గుద్దేస్తూనే వుంటాడు" అంటారు రావుగోపా ల్రావ్ డైరెక్టర్ ఆయన శిష్యులు. ఆయన కింద మెరికల్లాంటి శిష్యులు ఓ పది మంది వున్నారు. వాళ్లు నెలకి తలా ఓ పేపరు వ్రాస్తారు. అఫ్ కోర్స్ అందరూ ఆయన్ని బతిమాలి ఆయన పేరు పెడ్తారు. ఆయన పేరు పెడే వాలు అవి ఏ జర్నల్లో కావాలంటే అందులో అవి అచ్చవు తాయి. ఇంతకు స.శా.స., సభ్యులని గుర్తు పట్టేందుకు వీలుగా రసాయనరావు వారికి కణతల మీద ముద్దర్లు కొడ్తూ వుంటాడు. వాళ్లకి చొక్కాలు వీపు మీదకి జార్చాల్సిన అవసరం లేకుండా.

ఇదంతా గోపాల్రావ్ సిద్దయ్యకి చెప్పి "డాక్టర్ జగదీశకి, డాక్టర్ రామన్ కి మంచి స్నేహమే వుంది. మరి ఈ గొడవేమిటో! కాస్త విచా రించు" అన్నాడు.

సిద్దయ్య మంత్రుల్లో మంతనాలు జరుపు తాడు. వారు తన ప్రాంతానికి వచ్చినప్పుడు కష్టాలు విచారించి, సుఖాలు ఏర్పాటుచేస్తాడు. అందువల్ల సరసతలో జాణలతోను, రసికతలో రాణులతోను పరిచయాలున్నాయి. అల్లుడి ఉద్యో గపు ఊళ్లో కూడా కాంతలో కాంటాక్టుంది. "ఆ ఊళ్లో మా కాంటుంది" అని సిద్దయ్యకి పరి చయం చేసింది ఓసారి హైదరాబాద్ లోని వార కాంత.

సిద్దయ్య ముందు సివియర్ ఇంస్టిట్యూట్ కి

వెళ్లాడు. అక్కడ రామన్ ని కలుసుకున్నాడు తనకు ఫలానా మంత్రులు తెలుసంటూ. "అవునా! చూడండి నా మీద అన్యాయ ప్రచారం చేస్తు న్నాడీ జగదీశ ఉద్యోగం తీసేసానన్న కోపం కొద్దీ" అంటూ మొదలుపెట్టి "మీ అల్లుడు తాతగారి లాబ్ లో వున్నాడా? అయితే సంతకం పెట్టద్ద నండి" అంటూ వేడుకొన్నాడు. సిద్దయ్య బయటికి వస్తుంటే జగదీశ కనిపించి,

"మీ అల్లుడు తాతగారి లాబ్ లో పనిచేస్తుంటే నా పక్షమే వుండాలి. కదా! మరి మీరు శతృ పక్షంలో ఎల్లా చేరారు?" అని కేకలు వేశాడు.

సిద్దయ్య తనకున్న పలుకుబడి వివరించాడు. జగదీశ లెంపలు వేసుకొని, "అల్లా అయితే రామన్ గాడికి మీరు గడ్డి పెట్టడానికి వెళ్లి వుంటారు. అవునా! అయినా ఈ రోజుల్లో కూడా గడ్డి పెడే ఎల్లాగండి! బోలెడు ఖరీదు కదా! పెంబ పెట్టండి చాలు" అని తన కథంతా చెప్పి,

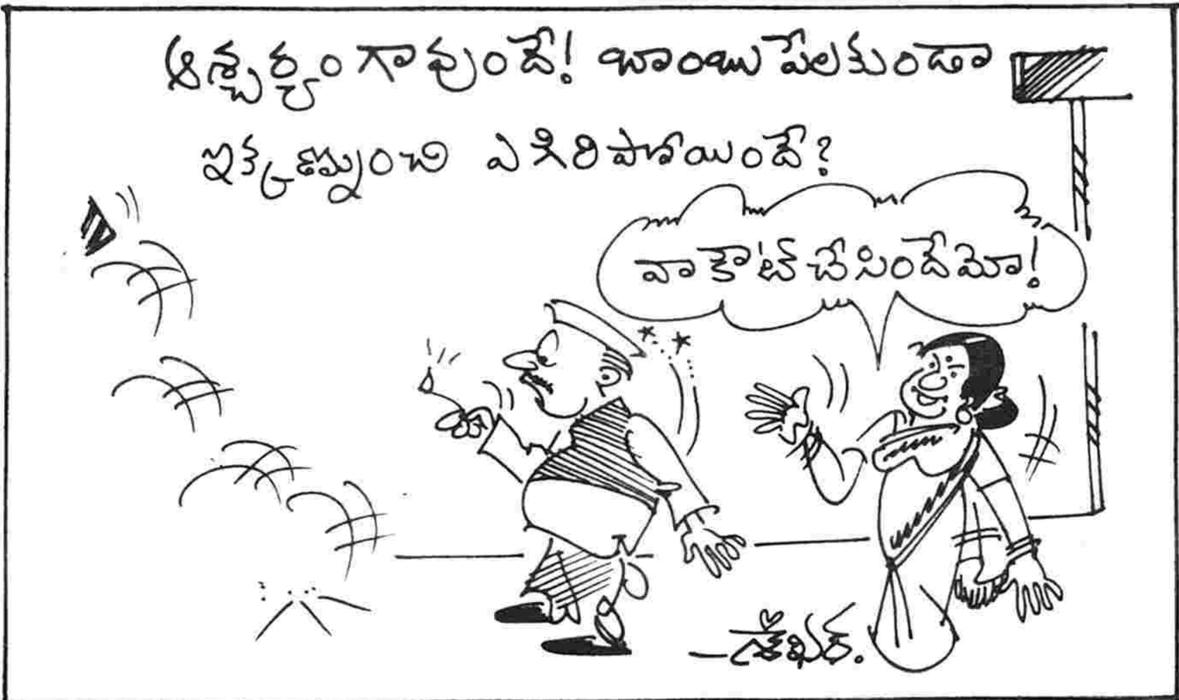
"కావాలంటే కాంతనడగండి" అన్నాడు.

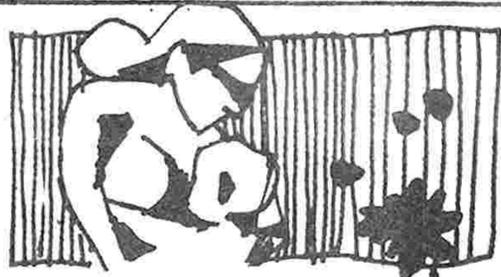
సిద్దయ్య ఇంటికి వచ్చి భోంచేసి కాంత ఇంటికి వెళ్లి ఆమె ఇచ్చిన తాంబూలం వేసుకొని నముల్తూ ఆమె చెప్పిన కథ విన్నాడు. ఆపైన ఇంటికి వచ్చి గోపాల్రావ్ ఇంటికి వచ్చే దాకా నిశ్చింతగా నిద్ర పోయాడు.

గోపాల్రావ్ సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చి వళ్లు కడుక్కుని పంచ కట్టుకొని మణి ఇచ్చిన టీ కప్పు పుచ్చుకొని ఫాన్ కింద సేద తీరుతూ వుంటే సిద్దయ్య లేచి వచ్చాడు.

"కనుక్కున్నావా మావయ్యా?" అని అడి గాడు గోపన్న.

"ఆ. చెప్తాలే కాస్త నన్ను పూర్తిగా తెలి వట్టి. అమ్మాయి మణెమ్మా కాస్త కాఫీ ప్లవా" అని అర్దరు వేసి పొగాకు కాడ తీసి దాన్ని చుట్టి వాసన

తరతరాల శత్రువు

సరదాగా చిన్నక్కలాగా పెద్దక్కలాగా
 ఎవరిదో చిటికెన వేలి అసలాతో
 నడవడం మొదలెట్టినపుడు తెలిదు-
 అసంకల్పిత ప్రతీకారంలా
 నా పొత్తికడుపు రోజురోజుకీ
 పెరిగి పెరిగి

లోపలంతా కలియదిరిగి
 అల్లరి చేసిన నువ్వు
 ఇవాళ నాకారోపాణం అవుతావని
 నా అకలిని మర్చిపోయా
 నా ధృష్టిని కేంద్రీకృతం చేసే,
 నీ అపరాధాన్ని ఉచ్చిష్టాన్ని ఎత్తిపోసి
 అభం శుభం తెలియని నిన్ను
 అస్తాన పదంగా కాపాడుకుంటూ,
 నిన్ను ... నిన్నే
 ఏకాడికే నిన్నే-

నీ ఎదుగుదలను జాగ్రత్తగా పరికిస్తూ
 ఇంతవాణ్ణి చేస్తున్నప్పుడూ తెలిదు-
 నువ్వు నాలోంచి వచ్చిన
 శత్రువర్గపు మొలకవని
 నా సర్వస్వాన్ని దోచుకుని
 నన్నో గడ్డి బొమ్మగా నిలబెట్టిన
 దోపిడీదారుడికి వారసుడవని
 'తెలియని తనం' కాదు

అజ్ఞానమూ కాదు
 ఇంత వేపల్ల్యాన్ని మర్చిపోయి
 విరసించిన నీ బాల్యాన్ని
 ఓ నాడని పువ్వులా నా కళ్ళలో
 నిలుపుకుని
 నా రక్తాన్ని ఒంటనిండా నింపుకుని
 నా ఊపిరినే ఊపిరిగా బలకైన
 నీ నిన్నటి రూపాన్ని
 నీ నిన్నటి మనసునూ నమ్మి,
 నేనిప్పుటికీ ఏళ్ళదో నా పేగులు తెంచుకున్నప్పుటి బాధని
 తియ్యగా వుందనుకుంటున్నాను
 నాస్తవ్యం పీయస్తూ నువ్వు రక్తీన
 గాయాల మచ్చల్ని
 అనందంగా తడవకుంటున్నాను
 అవును!
 నాకొక్కటి తెలిదు-
 వర్ణశత్రువు వచ్చిపోతాన!

— వాణీరంగారావు

మాసి, వివరి ముక్కు కొరికి ఏష్ట్రేలోకి వూసి
 దాన్ని అంటించాడు. ఇంతలో మణి కాఫీ లెచ్చి
 తండ్రికిచ్చింది.

"చెప్ప మూవయ్యా! వెధవ సస్పెన్స్ లో
 చంపక!" అన్నాడు గోపన్న.

"నీకంటా తొందరేరా చెప్తాను" అని తన
 కూతురు మణిని ఆపేక్షగా చూసి గోపన్నకి కథ
 చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు సిద్దయ్య.

"రామన్, జగదీశలిద్దరు మొన్న మొన్నటి
 వరకు ఒక కంచంలో తిని ఒక మంచంలో తొంగు
 న్నోళ్లు" అని నాలుకీయత కోసం అగాడు
 సిద్దయ్య. మణి లోపలికి వెళ్లంది అర్థం చేసుకొని.

"సైన్సు విషయాలు అసందిగ్ధంగాను అలం
 కార రహితంగాను చెప్ప" అని కోరాడు గోపన్న.

"ఏల్లా సైంటిఫిక్ క్లెక్ కి మూతం అలంకా
 రాలొద్దూ!"

అయినా నేనెప్పింది అక్షరాలా నిజమే"
 అన్నాడు సస్పెన్సు చెడకుండా.

"ఏల్లా?" అని కురూహాలంగా అడిగాడు
 గోపన్న.

"ఈ ఇద్దరికి మందు కల్పి కొట్టే అలవాటు
 ఉంది. అప్పుడు జీడిపప్పులు ఏర్పాటుగా బద్దలు ఒక
 కంచంలో పోసుకొని మధ్యలో ఎట్టువొని అందు
 లోంచి ఇద్దరు తిసుకు తినేవోళ్లు. మందు కల్పి
 కొట్టినట్టే ఓ మగువని కల్పి జాయింట్ గా వాళ్ల
 అడలో వుంచుకున్నారు. ఆ పిల్ల మరెవరో కాదు
 తెలుగింటి ఆడపడుచు కాంత. మన ముఖ్య
 మంత్రిగారోవచ్చిన ఓ పడుచు ఆడవారి పార్టీలో
 నాకు పరిచయం అయింది! ఇంతకూ వీరిద్దరు
 కాంత మూలకంగా ఓ మంచం మీద పడుకునే
 అలవాటైంది. పోతే ఒకరో రోజు, మరొకరు
 మరో రోజు. అదన్న మాట. ఓ కంచంలో తిని ఓ
 మంచంలో పడుకోవడం" అని వివరించాడు
 సిద్దయ్య. మణి దియ్యం తెచ్చుకొంది రాళ్లేర
 లానికి. "ఇంక రామ్మా" అని తండ్రి పిలవగా,
 మణి దియ్యంలో రాళ్లేరున్నప్పుడు తండ్రి సన్నార
 పక్షం కాని విషయాలు వివరిస్తున్నప్పుడు చెముడు
 వటింది తండ్రి ఇబ్బంది తప్పిస్తుంది.

సిద్దయ్య గోపన్నకి చెప్పిన కథ చూకీగా ఇది.

ఓసారి రామన్ అక్సెఫర్ట్ వెళ్ళినప్పుడు ఎవరో
 దొరలు స్కాప్ నె పెచ్చుకొంటుంటే, "మా
 నాలు ముందు మీ నీలు దిగదుడుపే!" అన్నా
 రులు ఎవరో. ఎవరా అని రామన్ అభ్యర్థంగా
 చూశాడట. ఆ మూలంన్నది డాక్టర్ జగదీశ అని
 పోల్చుకొన్నాక "మనిద్దరిదీ ఒకటే టేస్తు. మని
 ద్దరం కలిసి పనిచెయ్యగలమని నా నమ్మకం. మీరు
 ఇండియా వస్తే మా ఇన్ స్టిట్యూట్ లో ఉద్యోగం

ఇస్తాను" అని రామన్ డెప్టి అక్కడికక్కడ
 జగదీశకి దృకాంకితాలు వేశాడు.

తరువాత సంవత్సరానికి జగదీశ ఇండియా
 వచ్చి సివియార్ ఇన్ స్టిట్యూట్ లో చేరాడు.
 అప్పటి అతను ఏ'నాడు' వాళ్ల అనాటి కల్లా, సారా
 తిసుకు వచ్చి రామన్ కిస్తూ రామన్ కలిసి
 తిసుకుంటూ వచ్చాడు. ఆ విధంగా అయిదు
 సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. రామన్ తన ఇన్
 స్టిట్యూట్ కాన్సిల్ చేత జగదీశ ఉద్యోగం కాం
 త్రాక్టు మరో అయిదు సంవత్సరానికి రిన్యూ
 చేయించాడు. జగదీశ ఏం చేశాడు? ఏం చేస్తాడు?
 అన్న ప్రశ్నలు ఎవరూ లేవనెత్తలేదు, ఆ సమ
 యంలో అలవాటు లేని కారణంగా.

ఈ అయిదు సంవత్సరాల్లో జగదీశ సైన్సులో
 పని చెయ్యకపోలేదు. చేశాడు. కాని అంతకంటే
 రామన్ ని సంతోషపరచడం ఏల్లా? అన్న విష
 యంలో ఎక్కువ కృషి చేశాడు. రామన్ కి తను
 తన ఇన్ స్టిట్యూట్ లో అందరి కంటే ఘనుడనన్న
 అధిపాయం వుంది. అందుకని అతని కంటే
 ఎవరూ ఎక్కువ పేపర్లు అమ్మువేయలేరని నమ్ము
 తాడు. అల్లా వేయకుండా, అందులో నాలుగు
 కాలాంపాయి పని చేయదల్చుకొన్నవారు జాగ్రత్త
 పడ్డారు.

అధికి నాలు తాగేలప్పుడు కూడా రామన్
 కంటే తనకి భరాయిండుకొనే శక్తి తక్కువ అని
 రామన్ అనుకొనేలాగా జగదీశ జాగ్రత్తపడాలని
 గుర్తించాడు. రామన్ అరు గ్లాసులు తాగితే జగదీశ
 నాలుగు గ్లాసులకే తైపెక్కినట్టు నటించి మూసేసే
 వాడు. "ఓష్ ఇంతేనా నీ లిమిట్ నీ తెపాసిటి"
 అని రామన్ ని నవ్వనిచ్చేవాడు. రామన్ కి
 స్కూలర్ నడవడం రాదు. అంతకంటే భయం
 అనడం ఎక్కువ సత్యం. అందుకని స్కూలరు
 అమ్మేశాడు జగదీశ.

రామన్, రసాయనరావుల కోల్లువార్ లో జగ
 దీశ, రామన్ కి సైన్యాధిపతిగా పనిచేశాడు. జగదీశ
 యొక్క రెండో కాంట్రాక్టు పీరియడ్ లో
 కాంతలో పరిచయం అయింది ఇద్దరికి. అక్కడ
 కూడా రామన్ అధిక్యత నిలబెట్టాడు జగదీశ.
 మందుకొట్టడం అయిపోయాక రామన్ ని అక్కడ
 విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయేవాడు జగదీశ. రామన్
 నెంకి పది రోజులు డిశ్చో ఏలాగో వుండడు కనక
 ఆ రోజుల్లో తను నర్తుకొనేవాడు. ఇలా మరో
 అయిదు సంవత్సరాలు గడిచి రెండోసారి కాం
 త్రాక్టు రిన్యూ అయింది. రామన్ కి తనకి వున్న
 వారే తనకి తన కింద వారికి వుండేలా జగదీశ
 జాగ్రత్తపడ్డాడు.

ఇల్లా వుండగా, ఒకసారి తాగుతున్నప్పుడు

సైన్సు డిస్కన్ చెయ్యడం మొదలుపెట్టారు. ఆ చర్చలో పూర్తిగా లీనమై జగదీశ కౌంటు మర్చిపోయి రామన్ ని దాటిపోయాడు. రామన్ క్షమించాడు. కాని ఆపైన రామన్ ఎవరో తనవరో తారతమ్యాలు మర్చిపోయాడు. ఆపైన ఏముంది "యూనో ఫౌమిన్ ఐ నో సోమిన్" లోకి వెళ్ళిపోయాడు జగదీశ.

రామన్ అప్పటికి "నీ హద్దులు దాటున్నావ్" అని హెచ్చరించి చూశాడు. జగదీశ వినిపించుకోలేదు. రామన్ కోపంతో లేచి నిలబడ్డాడు. కాంత జగదీశ తప్ప కాదుమంది. "వాణ్ణి బతిమాలాల్సిన అవసరం నాకేం వుంది. నేను నా స్వంత శక్తి వల్ల ఇక్కడున్నాను. నేను లేనిదే సివియార్ ఇన్స్టిట్యూట్ లేదు" అని జగదీశ వాగాడు మందు ప్రభావం వల్ల, అది ఇచ్చిన ధైర్యంతో.

లేచి నిలబడిన రామన్ వినవిసా బయటకి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ మర్నాడు నిషా తగ్గక జరిగిన పాఠశాల తెలుసుకొని క్షమాపణ చెప్పకున్నాడు జగదీశ. "నిన్న కాంతింట్లో ఆమె ముందర అన్నావు! రేపు కాస్తరెన్ను అందరి ముందూ అంటావు. నిన్ను క్షమించను" అన్నాడు రామన్.

ఈ గొడవ రసాయనరావు చెప్పి పడింది. అతనరైంట్లుగా జగదీశని రమ్మని చెప్పి, "నీది నాది ఒక ఊరే! తెల్సా! అయినా నువ్వు అన్న దాంట్లో అబద్ధం ఏముంది? అంతా నిజమే కదా!" అంటూ అతనెవో చూస్తున్నప్పుడు అతని కణత మీద స.శా.స. సభ్యుడని ముద్ర కొట్టేశాడు. రామన్ మండిపడ్డాడు.

చిలికి చిలికి గాలివాన పెద్దదయింది. జగదీశ ఉద్యోగంలో జేరిన పదిహేను సంవత్సరాలకతని ఉద్యోగం ఊడింది. జగదీశ వలవ్వకుం లాగా ఎదిగాడని, అతను జూనియర్ని తన కింద ఎవర్నీ పెరగనీయడం లేదని కారణం చెప్పారు అతన్ని ఉద్యోగం నుంచి తొలగించినవారు.

రసాయనరావు అందరితోను, "అమెరికాలో ఉద్యోగం తీసెయ్యదలుచుకొంటే మొదటి కాంట్రాక్టు పూర్తవగానే తీసేస్తారు. అంతేకాని, మూడు కాంట్రాక్టుల కాలం తరువాత తియ్యరు. అంత సివియర్ ఉద్యోగం తియ్యడం అన్యాయం" అంటూ వచ్చాడు, అందరికీ వినపడే లాగా.

అవసరానికి అమెరికాలో ఇల్లాగా అల్లాగా అంటూ వుండడం, ఇబ్బందికి "మనది భారత దేశం. మనం అమెరికాలో లేము" అంటూ దాట వెయ్యడం, రసాయనరావుకి రామన్ లకి అలవాటే. కనుక రామన్ "ఇది అమెరికా కాదు. ఇండియా.

ఉపన్యాసమంటే తన అవగాహన గురించో లేక తమ తప్పి సంపాదించిన భోగట్టా గురించో వేదిక మీదా ముందు వరుసలోని పెద్దలకు చాలుకోవడంలా కొందరు వక్రలు తీసుకుంటారు. ఒక విషయం మీద శ్రోతలందరితోనూ సంభాషించడంగా మరికొందరు తీసుకుంటారు. ఈ రెండో తరహావారికి ఉపన్యాసం ఉద్దేశం తెలియడమే కాదు. దాన్ని సాగించే పద్ధతి కూడా తెలిసుంటుంది.

—కాలీపట్నం రామారావు
'కథా కథనం'

అమెరికాలో లాగా ఇక్కడ అయిదేళ్ళు పనిచేస్తే చాలదు. జీవితాంతం పనిచెయ్యాలి. తాతగారి లాబ్ లో పనిచేసేవాళ్ళు అయిదేళ్ళు చేస్తే చాలేమో కాని మా ఇన్స్టిట్యూట్ లో అల్లా కాదు. మాది ప్రభుత్వ సంస్థ కాదు మరి" అని మరకలేశాడు.

రసాయనరావు ఈ విషయంలో సివియార్ ఇన్స్టిట్యూట్ శాస్త్రజ్ఞులతో మంతనాలు సాగించాడు. "మీరంతా రామన్ ని ఎదిరించండి. ఆ సంస్థ అతని బాబుగారి సొమ్మా! ఎందుకు భయపడ్డారు! మీకు మా లాబ్ లో సైంటిస్టులు వత్తాసు వస్తారు" అని కబురుపెట్టాడు. రసాయనరావుకి వేరే సంస్థలో యూనియన్లని సమర్థించే అలవాటుంది.

సి.వి.యార్ ఇన్స్టిట్యూట్ లో వెంగన్నారావు అనే తెలుగాయన వున్నాడు. ఆయన ఉద్యోగం పోయాడు. సంతకాలు పెట్టించే ఉద్యమాన్ని తన భుజాలమీద కెత్తుకున్నాడు.

"అందుకురా గోపన్నా! ఆ తెలుగాయన నీ దగ్గరకి వచ్చింది. ఆయనవస్తే తెలుగోళ్ళంతా సొంతకాలెడ్రా రని మీ పెద్దాయన ఆశపడి పంపాడా" అన్నాడు సిద్దయ్య.

"సివియార్ ఇన్స్టిట్యూట్ తన బాబు సొమ్మని రామన్ అనుకోడం తప్పే. కాని తాతగారి లాబ్ తన తాతగారి ముల్లె అని మా రసాయనరావు కూడా అనుకొంటాడు కదా! వీళ్ళందరూ సైన్సు జమీన్ కి గుత్తందార్లే. రామన్, రసాయనరావు లిద్దరూ వలవ్వకాలే. వీళ్ళు మాత్రం తమ కింద వారి నెదగనిస్తున్నారా? కాని రామన్ నుంచి జగదీశ పొందిన లాభాల్లో సైంటిస్టు కమ్యూనిటీకి పాలు లేదు కదా! మరి అతని దెబ్బలాటలో మాత్రం మనకి వాలా ఎందుకు?" అంటూ గోపన్న సంతకం పెట్టలేదు. వెంగన్నారావు చిన్నబుచ్చుకున్నాడు.

"రసాయనరావు వెంగన్నారావుకి స.శా.స. సభ్యత్వం ఆశపెట్టాడు. లేకపోతే అంత దురద ఇతనికెందుకు?" అంటూ రామన్ ప్రచారం చేశాడు.

అయితే ప్రచారం విషయంలో రసాయనరావు అభింకుడు. తను రామన్ ని డైరెక్టుగా ఎటాక్ చెయ్యకుండా, జగదీశని సపోర్ట్ చెయ్యకుండా తను జగదీశ వెనకాతల వున్నాడని అతని పక్షం వహించినవారే తన ఇష్టులు అని ప్రచారం కానిచ్చాడు. తనని వ్యతిరేకించినవారు తన కయిష్టులని కూడా ప్రచారం కానిచ్చాడు.

రసాయనరావు ఆశీర్వాదం ఎవరికుండా ఆగ్రహానికి ఎవరు గురెతారో తెలియగానే చాలామంది సైన్సులో దిట్టలు సంతకాలు పెట్టారు. సైన్సులో శక్తి వేరు వ్యక్తిత్వం వేరు.

వార్తా పత్రికలు జగదీశకి జరుగుతున్న అన్యాయం గురించి వ్యాసాలు వ్రాశాయి. జగదీశ ఉద్యోగం రిన్యూ చెయ్యక రామన్ కి తప్పలేదు. ఇతరేతర శక్తుల ప్రభావం గుర్తించని వెంగన్నారావు ఇదంతా తన ప్రయోజకత్వం అనుకొన్నాడు.

వెంగన్నారావుకి రామన్ శా.స. సభ్యత్వం తీసేశాడు. వెంగన్నారావు ఉక్రోషంతో ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చాడు. అతనికి స.శా.స. సభ్యత్వం ఇవ్వలేదు సరికదా "అతనంతట అతను ఉద్యోగం రాజీనామా చేస్తే నేనేం చెయ్యను" అన్నాడు రసాయనరావు డాక్టర్ గాలంతో. గాలం "మరే" అన్నాడు ఆయన్తో ఏకీభవించి.

సైంటిస్టు కమ్యూనిటీ అంతా "వెంగన్నారావు రాజీనామా స్వీకరించరాదు" అని ముక్తకంఠంతో ఫెహషిస్తారని ఊహించిన వెంగన్నారావు ఊహ తప్పింది. జగదీశ కూడా పెదవి విప్పలేదు. నడిపించే వారి మంచికే ప్రమాదం రాలేదు. నడిచెడువాడు చెడ్డాడు.

"వెంగన్నారావు ఇంటి పేరు వెర్రిట కదా!" అన్నాడు సిద్దయ్య.

"ఇనీషియల్ వి అంతేకాని వి అంటే వెర్రి అనుకోను" అన్నాడు గోపన్న.

ప్రెస్సులో "గొడవలు జరగడానికి ముగియడానికి కూడా సైన్సులో రాజకీయాలే కారణం అని డాక్టర్ వెంగన్నారావుగారు అన్నారు" అంటూ ఓ వార్త అయిదో పేజీలో మరణవార్తల కాలం పక్కన చిన్నగా అచ్చయింది.

